

A szervező szemszögéből - 2024 Galícia

Ez már a 3-4. beszámoló lesz a honlapra, de nem baj! Mindenki más szemmel látta az utat.

Én egy szervező szemével láttam elsősorban - a szemet elsősorban jelképesen értem, mert alig látok. ☹ És bizony vannak egyéb problémáim is, ahogy szinte mindenkinek a résztvevők közül.

Anett nagyszerűen, tényszerűen összefoglalta a 4 nap programját, én csak apró kiegészítéseket, kiemelést végzek. 43 fő indult az útra, szerencsére ennyien is jöttünk haza. Ez volt a 24. út Lengyelországba így együtt. Nem először jártunk a vidéken, hiszen erre vezet az út Erd és Diósd testvérvárosaiba, de voltunk már Rzeszówban, Krosnoban és Iwonicz-Zdrojban.

Az utazás céljait emelem ki: azért mentünk Galíciába, hogy emlékezzünk Balassira, Szanoki Gergelyre, az I. világháború áldozataira. Szerencsére sikerült – úgyhogy sok emlékezetes pillanatot kaptunk nemcsak róluk, hanem Rzeszów és Krosno magyar vonatkozásáról, de még Sanokéről is, amiről most tudtam meg, hogy egyik Árpádházi királyunk elfoglalt, és „magyar kapunak” nevezett.

A Duklai-hágó jelentőségéről is beszéltünk, amikor arra haladtunk, természetesen láthattuk a világháború „emlékeit”.

Aztán az egyéb magyar vonatkozások: Báthori István erdélyi fejedelem és lengyel király orvosa fedezte föl az iwoniczi gyógyvizet! (Itt volt a szálláshelyünk egyébként.) Balassi rymanowi tartózkodásáról sokat beszéltünk, hiszen Dr. Kovács István írásaiból sokat tudtunk róla. Macerás volt megtalálni az emléktáblát, annak ellenére, hogy voltunk már itt 2013-ban. (Ilyenkor derül ki, hogy nem mindig szabad az internetnek hinni, hiszen onnan rossz címet emeltem át.)

Nekem a legszebb élmény volt Elzbieta Śniezekkel és férjével való találkozás volt! Elzbieta édesapja lengyel menekültként Tápiószelén kapott menedéket a 2. világháborúban, Elzbieta szépen őrzi az emlékét. Kaptunk tőle ajándékokat is, remélem, mindenki megőrzi. És megyünk Tápiószelére szeptember 28-án! Szeretném, ha ők is ott lennének! A facebook kiváló ilyen kapcsolatok felvételére. hiszen nekem is így sikerült!

Szintén főlemelő élmény volt, hogy a Luzna melletti pustki-temetőhöz javaslatomra Ewa elintézte a polgármesterrel való találkozást

és kiválóan sikerült. Köszönöm Ewának ezt. és az egyéb „intézkedéseit” is. ☺

Nem volt kalandmentes az út: volt hirtelen (sürgős ügy) miatti megállás, parkolási nehézségek, apró eltévedések, de nagyobb baj nem történt.

Talán mindenki képet kapott arról, hogy mennyire összefonódott a két nép történelme, közös uralkodókkal, „összeházasodott” egyéb családokkal, közös szentekkel, szoros gazdasági és kulturális kapcsolatokkal. És így talán értelmet kap Worcell mondása: „Magyarország és Lengyelország két öröklétű tölgy, melynek külön törzset növesztettek, de gyökereik a föld alatt mélyen futnak, összekapcsolódnak

és láthatatlanul egybefonódnak ezért egyiknek léte és erőteljessége a másik életének és egészségének feltétele”.

B. Megyes Klára